

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

18. Impia impoënitentium oratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

vincijs & opibus, restitui sibi honores & dignitates; interim odisse se adhuc Casarem, inimicitiam profiteri, contra eius honorem, voluntatem, commoda, imperium, omnia moliturum, amicis infestum fore. Nemo sic insanit, ut sic ignoscantiam flagitet, adeoque precibus conuitia & execrationes in Casarem coniungat. Quod in terrena & creata fragili, Maiestate colenda ac deprecanda detestamur, multi cum ad incretam creatricem Maiestatem veniunt oratum, usurpant: Victoriā, opes, securitatem, pacem, incolumitatem precantur; clades, rapinas, exilia, carceres, seruitutem, mortem deprecantur: nec impios tamen affectus, malamque voluntatem delinquendi, qua se Deo inimicos esse norunt, animo excutiant. Cetera mala fugiunt, summum malum, quod in Dei odio cernitur, contumaciter retentant; cetera bona concupiscunt, summum bonum, quod in Dei amicitia consistit, abominantur. Audiamus, obsecro, qualis sit in auribus Dei Sabaoth oratio eorum, qui flagellantur, nec tamen poenitentiam agunt, sed in delictis contabescunt, & obdurantur.

XVIII.

Magne Deus, Domine exercituum, triumphator, immitte hostibus pauorem & fugam, nobis victoriā concede; hoc inimicus tuus peto, affectu, aut etiam facto in odio tui perseuerans; victoria munus tuum, quod posulo, me inclutum & gloriosum faciat; ne tamen in altum elatus inferiores opprimere, arroganterque calcare desinam; quin & nomen tuum blasphemare pergā. Nec enim hac mea facta detestor; nec emendandi propositum habeo, etiam Principi meo obflare conor, ne legibus crimina vlciscatur. Vis aliud orationis paradigma? Deus refugium meum & virtus, da securitatem, ne perpetuo in metu & trepidatione anxiam cogar animam habere. Securitatem ab hoste; securitatem huius mundi: da hoc inimico tuo, ut sine metu fruatur delicijs, ne voluptates, quibus immersus hareo, quas eripi mihi, etiam te iubente, nolo, infausis calamitatum nuntijs turbentur. Deus pacis amator & conciliator, bella aufer de medio, cessent praeda, incendia, cadu, da inimico tuo, mihi, inquam, qui tecum bellum gero, qui legem tuam rumpo, qui iterum Filium tuum crucifigo, qui pacis bonis, ad opes, ludos, libidines uti cogito; da pacem cum hoste & mundo; tuam tibi pacem habeto. Deus, quies vita nostra, da corporis sanitatem, ut vires mihi sint ad deiciendos alios, ad epularum assiduitatem, ad luxuriandi potentiam: illa haecenus commisi; illa mihi in posterum scopus sunt, & vita finis. Deus iudex iuste, Deus odio habens iniustitiam

tiam & dolum, redde tribunalia & processus; ut legibus contortis proximum enertam, munera ut captare, sententias vendere liceat. Deus omnium largitor, diues in omnes, redde veteres, da nouas opes, ut edes mihi splendeant, mensam dapes onerent, edendi, potandi, inebriandi, insultandi, luxuriandi nullum adferatur obstaculum; inimicis tuis diuitias dedisti multas, mihi quoque dona, quamuis ad tuam contumeliam usuro. Deus, cuius templum est domus orationis, redde Ecclesias, census integros representa. Non ut in illis te orem, tibi psallam, sed ut in illis sericatus inambulem, cultui tuo, & sacrificijs vana colloquia, risus immodestos, verba obscena, tamquam libamina admisceam & faciam, ut nomen tuum blasphemetur, ut sacras opes, Filij tui patrimonium pauperibus debitum in profanos vsus, luxumq; conuertam, ut multa sacerdotia congeram, nec uno rite fungar. Ista tu fecisse non pœnitet, & in futurum promitto, non omissurum. Mihi enim meam voluntatem reseruo; mihi, non tibi obtemperaturus, mea non tua lege victurus. Nemo sic orat, & si quis sic orat, male orat, ut in concupiscentijs insumat. Sibi veniam petunt, ne bello vexentur, alijs ignoscere nesciunt, quorum fortunis & vita insidiantur. Puerua oratio, criminosa flagitatio, qua tamen in nullo auditur templo, quam lingua proferre trepidat; sonat tamen in auribus Dei scrutantis corda & renes. Quisquis enim fide orthodoxa instructus est, inimicum se Dei ponit, quam diu de peccato praterito non conteritur, de futuro non concipit emendandi propositum. Inimicus Dei est, cui adhæret vel in facto delicto complacentia, vel in presente voluptas, vel in futuro voluntas. Ille hunc in modum corde & cupiditatibus orat, inimicus Dei voluntarius, & bonitate Dei ad ipsius contumeliam abutens, non spoliatus, & exul, nec metu impendentium cladum mentem in scelera ardentem mutat. Quid talis aliud speret, quid expectet, nisi talionem? Quare & iste, & omnes, qui conspirant cum isto, sciant sibi dictum: In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.

